TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2008 m. spalio 23 d.*

Byloje C-274/05

dėl 2005 m. liepos 4 d. pagal EB 226 straipsnį pareikšto ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama G. Zavvos ir H. Støvlbæk, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Graikijos Respubliką, atstovaujamą E. Skandalou, nurodžiusią adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovę,

* Proceso kalba: graikų.

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teisėjai J.-C. Bonichot, K. Schiemann (pranešėjas), J. Makarczyk ir L. Bay Larsen,

generalinis advokatas Y. Bot,
posėdžio sekretorius L. Hewlett, vyriausiasis administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2007 m. sausio 18 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2007 m. balandžio 19 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Savo ieškinyje Europos Bendrijų Komisija prašo Teisingumo Teismo pripažinti, kad:

— nepripažindama diplomų, kuriuos išdavė kompetentingos kitos valstybės narės institucijos mokymo ir lavinimo pagal licenziją atveju,

— numatydama kompensacinių priemonių taikymą didesniam skaičiui atvejų, nei leidžia direktyva,

— suteikdama Aukštojo mokslo diplomų profesinio lygiavertiškumo pripažinimo tarybai (*Symvoulio Anagnoriseos Epangelmatikis Isotimias Titlon Tritovathmias Ekpaidefsis*, toliau – *Saeitte*) kompetenciją išnagrinėti, ar „profesinė įstaiga, kurioje pareiškėjas įgijo išsilavinimą, yra aukštojo mokslo įstaiga“ ir kiek „pareiškėjas turi būtinos profesinės patirties tuo atveju, jei mokymo ir lavinimo trukmė yra bent vieneriais metais trumpesnė nei reikalaujama Graikijoje norint dirbti pagal tą pačią profesiją“,

— neatsižvelgdama į profesinį kvalifikacijų pripažinimą, kiek tai susiję su viešajame sektoriuje dirbtais darbais ir įrašymu į Graikijos technikos rūmus, ir

— reikalaudama siekiant įrašymo į minėtus Technikos rūmus pateikti Graikijos konsulinės įstaigos patvirtintus ir Užsienio reikalų ministerijos arba advokato išverstus patvirtinamuosius dokumentus,

Graikijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal 1988 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyvos 89/48/EEB dėl bendrosios aukštojo mokslo diplomų, išduotų po bent trejų metų profesinio mokymo ir lavinimo, pripažinimo sistemos (OL L 19, 1989, p. 16), iš

dalies pakeistos 2001 m. gegužės 14 d. Tarybos ir Europos Parlamento direktyva 2001/19/EB (OL L 206, p. 1, toliau – Direktyva 89/48), 1, 3, 4, 7, 8 ir 10 straipsnius.

2 Pagrindinis šioje byloje užduotas teisės klausimas yra analogiškas iškeltam byloje, kurioje buvo priimtas sprendimas *Komisija prieš Ispaniją* (C-286/06, Rink. p. I-8025). Šios abi bylos susijusios su klausimu, kiek galima remtis Direktyva 89/48, siekiant priversti valstybę narę pripažinti kitos valstybės narės institucijų po studijų jos teritorijoje išduotus diplomus.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisės aktai

3 Iš Direktyvos 89/48 trečios ir ketvirtos konstatuojamųjų dalių matyti, kad ja siekiama nustatyti bendrąją diplomų pripažinimo sistemą, skirtą palengvinti Europos piliečiams dirbti pagal visas tas profesinės veiklos rūšis, kurios priimančiojoje valstybėje narėje yra leidžiamos baigus mokymą ir lavinimą po vidurinės mokyklos, jei jie yra baigę bent trejų

metų trukmės studijas ir turi parengimą tokiai veiklai patvirtinantį kitoje valstybėje narėje išduotą diplomą.

„Diplomo“ sąvoka

4 Direktyvos 89/48 1 straipsnio a punkte nustatyta:

„Šioje direktyvoje taikomi šie sąvokų apibrėžimai

a) diplomas – tai bet kuris diplomas, pažymėjimas ar kitas oficialią kvalifikaciją įrodantis dokumentas arba tokių diplomų, pažymėjimų ar kitų įrodančių dokumentų rinkinys:

— išduotas valstybės narės kompetentingos institucijos, paskirtos pagal jos pačios įstatymus ir kitus teisės aktus,

— patvirtinantis, kad jį turintis asmuo yra sėkmingai baigęs ne mažiau kaip trejų metų trukmės kursus po vidurinės mokyklos arba lygiavertės trukmės vakarinius ar neakivaizdinius kursus universitete, aukštojo mokslo įstaigoje

arba kitoje panašaus lygio įstaigoje, o jei reikia, kad, be kursų, baigtų po vidurinės mokyklos, jis papildomai yra sėkmingai įgijęs profesinį išsilavinimą, ir

— patvirtinantis, kad jį turintis asmuo turi profesinę kvalifikaciją, reikalingą norint pradėti dirbti arba toliau dirbti pagal reglamentuojamą profesiją toje valstybėje narėje,

jeigu tuo diplomu, pažymėjimu ar kitu oficialią kvalifikaciją įrodančiu dokumentu patvirtintas mokymas ir išsilavinimas buvo įgytas iš esmės Bendrijoje arba jį turintis asmuo turi valstybės narės, pripažinusios trečiosios šalies diplomą, pažymėjimą ar kitą oficialią kvalifikaciją įrodantį dokumentą, patvirtinimą apie trejų metų profesinę patirtį.

Diplomu, kaip apibrėžta pirmojoje pastraipoje, taip pat laikomas: kiekvienas valstybėje narėje kompetentingos institucijos išduotas diplomas, pažymėjimas ar kitas oficialią kvalifikaciją įrodantis dokumentas arba tokių diplomų, pažymėjimų ar kitų įrodančių dokumentų rinkinys, jei jis išduotas sėkmingai baigus Bendrijoje įgytą ir tos valstybės narės kompetentingos institucijos lygiaverčiu pripažintą mokymą ir lavinimą ir jei jis suteikia tokias pačias teises pradėti dirbti ar toliau dirbti toje valstybėje narėje pagal reglamentuojamą profesiją.“

Pareiga pripažinti

5 Direktyvos 89/48 3 straipsnio pirmojoje pastraipoje nustatyta, kad priimančioji valstybė, kurioje norint pradėti dirbti pagal profesiją reikia turėti diplomą, negali, remdamasi tuo, kad kvalifikacija nėra pakankama, atsisakyti leisti valstybės narės piliečiui pradėti dirbti pagal tą profesiją, jeigu pareiškėjas įrodo turįs tam tikrą šioje nuostatoje numatytą kvalifikaciją. Taip yra tuo atveju, jei pareiškėjas turi diplomą, reikalaujamą kitoje valstybėje narėje norint pradėti ar toliau dirbti pagal tą profesiją jos teritorijoje, ir tas diplomas buvo išduotas valstybėje narėje.

Kompensacinės priemonės

6 Nepaisant Direktyvos 89/48 3 straipsnio, tos pačios direktyvos 4 straipsniu leidžiama priimančiajai valstybei narei reikalauti, jog pareiškėjas šiame straipsnyje išvardytais atvejais pateiktų tam tikros trukmės profesinę patirtį įrodantį dokumentą, kad jis baigtų ne ilgesnį kaip trejų metų adaptacijos laikotarpį arba laikytų kvalifikacinį egzaminą ar testą (toliau – kompensacinės priemonės).

7 Pagal šios direktyvos 4 straipsnio 1 dalies b punkto trečiąją pastraipą priimančioji valstybė narė, kuri reikalauja kompensacinių priemonių, iš esmės turi suteikti pareiškėjui teisę pasirinkti vieną būdą iš dviejų: adaptacijos laikotarpį arba kvalifikacinį egzaminą ar testą. Tačiau priimančioji valstybė narė, nukrypdama nuo šio principo, profesijoms, „pagal kurias dirbant reikia labai gerai išmanyti nacionalinę teisę ir kuriose konsultavimas ir (arba) pagalbos nacionalinės teisės klausimais teikimas yra svarbus ir nuolatinis profesinės veiklos baras“, gali numatyti adaptacijos laikotarpį arba kvalifikacinį egzaminą ar testą. Jei kitoms profesijoms nustatomos leidžiančios nukrypti nuostatos dėl pareiškėjo teisės pasirinkti, turi būti taikoma tos pačios direktyvos 10 straipsnyje nustatyta tvarka, pagal kurią apie leidžiančios nukrypti nuostatos

projektą turi būti pranešama Komisijai, ir ši per tris mėnesius nuo pranešimo apie jį gali priimti priešingą sprendimą.

Nuostatos dėl valstybės pripažintų asociacijų ar organizacijų reglamentuojamų profesijų

8 Direktyvos 89/48 1 straipsnio d punkte valstybės tiesiogiai ar netiesiogiai reglamentuojama profesinė veikla atskiriama nuo veiklos, kurią reglamentuoja valstybės pripažintos asociacijos arba organizacijos. Pagal šią nuostatą:

„reglamentuojama profesinė veikla – tai profesinė veikla, kai tokios veiklos pradėjimas ar vykdymas arba vienas iš vertimosi ja būdų valstybėje narėje pagal įstatymus ir kitus teisės aktus tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso nuo diplomo turėjimo. Vertimosi reglamentuojama profesine veikla būdas visų pirma yra:

— vertimasis veikla pagal profesinį vardą, jei naudojimasis tokiu vardu priklauso išimtinai asmenims, turintiems įstatymais ir kitais teisės aktais reglamentuojamą diplomą,

— vertimasis su sveikata susijusia profesine veikla, jei atlyginimas už tokią veiklą ir (arba) jos kompensavimas pagal nacionalinę socialinės apsaugos tvarką priklauso nuo diplomo turėjimo.

Tais atvejais, kai pirmoji pastraipa netaikytina, profesinė veikla laikoma reglamentuojama profesine veikla, jei ja verčiasi nariai asociacijos ar organizacijos, kurių tikslas visų pirma yra atitinkamoje profesinėje srityje skatinti ir palaikyti aukštą veiklos lygį ir kurios, siekiant to tikslo, yra tam tikru būdu valstybės narės pripažintos ir:

— išduoda savo nariams diplomą,

— užtikrina, kad jos nariai gerbtų jos nustatytas profesinio elgesio taisykles, ir

— suteikia jiems teisę naudotis kokiu nors pavadinimu ar santrumpa arba naudotis tam tikru tą diplomą atitinkančiu statusu.

Neišsamus asociacijų ar organizacijų, kurios šios direktyvos priėmimo metu atitinka antrosios pastraipos sąlygas, sąrašas yra pateikiamas priede. Suteikdama antrojoje pastraipoje minėtai asociacijai ar organizacijai pripažinimą, valstybė narė apie tai praneša Komisijai, kuri šią informaciją paskelbia *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.“ (Pataisytas vertimas)

9 Direktyvos 89/48 7 straipsnio 3 dalis, numatanti specialiąją nuostatą asociacijos ar organizacijos reglamentuojamoms profesijoms tos pačios direktyvos 1 straipsnio d punkto antrosios pastraipos prasme, suformuluota taip:

„Tais atvejais, kai kurią nors profesiją priimančiojoje valstybėje narėje reglamentuoja 1 straipsnio d punkte minėta asociacija ar organizacija, valstybių narių piliečiai turi teisę vartoti tos organizacijos ar asociacijos suteiktą profesinį vardą arba jos santrumpą tik įrodę narystę.

Tais atvejais, kai ši asociacija ar organizacija narystę sieja su tam tikrais kvalifikacijos reikalavimais, ji gali juos taikyti kitų valstybių narių piliečiams, kurie turi diplomą tokia prasme, kaip vartojama 1 straipsnio a punkte, ar oficialią kvalifikaciją tokia prasme, kaip vartojama 3 straipsnio b punkte, tik pagal šią direktyvą, pirmiausia pagal 3 ir 4 straipsnius."

Įrodymai, kurių gali pareikalauti priimančioji valstybė narė

10 Pagal Direktyvos 89/48 8 straipsnio 1 dalį priimančioji valstybė narė priima valstybių narių kompetentingų institucijų išduotus pažymėjimus ir dokumentus, kuriuos atitinkamas asmuo turi pateikti patvirtindamas savo paraišką dirbti pagal atitinkamą profesiją kaip įrodymus, kad 3 ir 4 straipsniuose nustatytos sąlygos yra patenkintos.

Nacionalinės teisės aktai

11 2000 m. birželio 28 d. Prezidento dekretas 165/2000 (FEK A' 149), iš dalies pakeistas 2001 m. spalio 22 d. Prezidento dekretu 373/2001 (FEK A' 251) ir 2002 m. gruodžio 23 d. Prezidento dekretu 385/2002 (FEK A' 334, toliau – Dekretas 165/2000), yra skirtas Direktyvai 89/48 perkelti į Graikijos teisės sistemą.

12 Dekreto 165/2000 10 straipsniu *Saeitte* buvo suteikta išimtinė kompetencija ir pagal to paties dekreto 11 straipsnį jai buvo pavesta priimti sprendimus dėl prašymų pripažinti aukštojo mokslo diplomus, patenkančius į Direktyvos 89/48 taikymo sritį.

13 Kadangi savo kaltinimuose Komisija ginčija specialiąsias nacionalinės teisės nuostatas, pastarosios bus nurodytos nagrinėjant minėtus kaltinimus.

Ikiteisminė procedūra

14 Gavusi 37 skundus iš privačių asmenų, Komisija nusprendė, kad Graikijos teisės aktai keliais aspektais neatitinka Direktyvos 89/48. Taigi 2001 m. liepos 27 d. ji Graikijos Respublikai išsiuntė oficialų pranešimą, o tų pačių metų gruodžio 21 d. – papildomą

oficialų pranešimą. Graikijos Respublika į šiuos pranešimus atsakė atitinkamai 2001 m. spalio 12 d. ir 2002 m. kovo 13 d. laiškais.

15 Manydama, kad šie atsakymai yra nepakankami, Komisija 2002 m. liepos 1 d. Graikijos Respublikai išsiuntė pagrįstą nuomonę, o 2004 m. liepos 9 d. – papildomą pagrįstą nuomonę, ragindama šią valstybę narę per du mėnesius nuo jos gavimo imtis būtinų priemonių, kad į ją būtų tinkamai atsižvelgta. Aptariama valstybė narė atsakė į minėtas nuomones 2002 m. rugsėjo 3 d., 2004 m. rugpjūčio 26 d. ir 2005 m. balandžio 7 d. pranešimais.

16 Sutikusi, kad Graikijos Respublikos pateikta informacija atsako į tam tikrus jos kaltinimų klausimus, Komisija paliko savo poziciją, pagal kurią ši valstybė narė nesiėmė visų būtinų priemonių Direktyvai 89/48 perkelti. Todėl ji nusprendė pareikšti šį ieškinį.

Dėl ieškinio

17 Grįsdama savo ieškinį dėl įsipareigojimų neįvykdymo Komisija remiasi septyniais kaltinimais. Atsižvelgusi į atsiliepime į ieškinį Graikijos Respublikos pateiktus argumentus ir paaiškinimus, dublike Komisija atsisakė savo ketvirtojo ir septintojo kaltinimų. Todėl nebereikia jų nagrinėti.

Dėl pirmojo kaltinimo, susijusio su tuo, kad nepripažįstamas mokymas ir lavinimas pagal patvirtinimo susitarimą

18 Pirmasis kaltinimas, kuriuo remiasi Komisija, susijęs su tuo, kad nuolat buvo atsisakoma pripažinti diplomus, išduotus baigus mokymą ir lavinimą pagal susitarimą, numatantį, jog Graikijos Respublikoje privataus subjekto suteiktą mokymą ir lavinimą patvirtina kitos valstybės narės kompetentinga institucija, išduodanti diplomus tokį mokymą ar lavinimą baigusiems studentams (toliau – patvirtinimo susitarimas).

19 Šiuo klausimu neginčijama, kad Graikijos Respublika galimybę užtikrinti universitetinį ir aukštąjį mokslą palieka tik viešosioms įstaigoms. Todėl ji atsisako pripažinti mokymą ir lavinimą pagal patvirtinimo susitarimą, taip pat diplomus, kuriuos baigus tokį išsilavinimą išduoda kitų valstybių narių kompetentingos institucijos.

20 Komisijos teigimu, toks atsisakymas pažeidžia Direktyvos 89/48 1 straipsnio a punktą bei 3 straipsnį. Ši institucija teigia, kad diplomas, išduotas baigus mokymą ar lavinimą pagal patvirtinimo susitarimą, yra Direktyvos 89/48 1 straipsnio a punkte apibrėžtas diplomas, kurį kitoje valstybėje narėje išduoda kompetentinga institucija ir kurį dėl to Graikijos Respublika turi pripažinti pagal tos pačios direktyvos 3 straipsnį.

21 Tačiau Graikijos Respublika teigia, kad priimančioji valstybė narė neprivalo pripažinti kitoje valstybėje narėje kompetentingos institucijos išduoto diplomo, kai toks diplomas patvirtina priimančioje valstybėje narėje iš dalies ar visiškai įgytą mokymą ar lavinimą, kuris pagal pastarosios valstybės teisės aktus nepripažįstamas kaip aukštasis mokslas.

22 Viena vertus, Graikijos Respublika pastebi, kad pagal EB 149 ir 150 straipsnius švietimo sistemos ir profesinio mokymo turinys ir organizavimas priklauso valstybių narių kompetencijai. Todėl, jos teigimu, mokymą ir lavinimą valstybės narės teritorijoje reglamentuoja šios valstybės vidaus teisė; ši valstybė gali laisvai apibrėžti būtent aukštojo mokslo įstaigų teisinę formą bei universitetinio ar aukštojo mokymo ir lavinimo, kurį užtikrina jos teritorijoje esančios viešosios arba privačios įstaigos, turinį bei lygį. Valstybei narei nustatyta pareiga pripažinti jos teritorijoje įgytą išsilavinimą kaip universitetinį ar aukštąjį, nors pagal nacionalinę teisę jis nėra toks, pažeidžia iš EB 149 ir 150 straipsnių išplaukiantį kompetencijos padalijimą.

23 Graikijos Respublika šiuo atžvilgiu pažymi, kad pagal Graikijos konstitucijos 16 straipsnį šioje valstybėje narėje universitetinį ir aukštąjį mokslą užtikrina vien ir išimtinai viešosios įstaigos, nes privatiems asmenims steigti aukštąsias mokyklas aiškiai uždrausta. Todėl atmetama bet kokia galimybė kokios nors Graikijoje įsteigtos privačios mokyklos išduotą studijų pažymėjimą pripažinti kaip universiteto ar aukštojo mokslo diplomą.

24 Kita vertus, kalbant apie Direktyvos 89/48 specialiąsias nuostatas, klausimas, ar valstybėje narėje esanti mokslo įstaiga yra „universitetas, ar aukštojo mokslo įstaiga“, ar „kita panašaus lygio įstaiga“ Direktyvos 89/48 1 straipsnio a punkto antrosios įtraukos prasme, turi būti vertinamas atsižvelgiant tik į valstybės narės, kurios teritorijoje mokymas ir išsilavinimas yra užtikrinamas, teisę. Taigi šiuo atveju aptariamų įstaigų statusas turi būti vertinamas atsižvelgiant tik į Graikijos teisę. Kadangi mokymas ir lavinimas pagal patvirtinimo susitarimą, įgyjamas Graikijoje esančiose įstaigose, neatitinka pagal Graikijos teisę reikalaujamų sąlygų, baigus tokį mokymą ar lavinimą išduoti diplomai nėra diplomai Direktyvos 89/48 1 straipsnio a punkto prasme. Vadinasi, iš Direktyvos 89/48 neišplaukia jokia pareiga pripažinti tokius diplomus.

25 Šiuo atžvilgiu Komisija atsikerta, kad mokymas ir lavinimas pagal patvirtinimo susitarimą bei baigus tokį mokymą ir lavinimą išduoti diplomai visiškai priklauso valstybės narės, kurioje įsteigta diplomą išduodanti įstaiga, mokslo sistemai, neatsižvelgiant į tai, kurioje valstybėje narėje yra mokomasi. Komisijos teigimu, vadinasi, būtent valstybei narei, kurioje įsteigta diplomą išduodanti institucija, priklauso pagal EB 149 ir 150 straipsnius nustatyti mokymo ir lavinimo turinį bei organizavimą ir įvertinti mokymo lygį. Be to, Graikijos konstitucijos 16 straipsnis netaikomas mokymui ir lavinimui pagal patvirtinimo susitarimus, nes jie nepriklauso Graikijos švietimo sistemai.

Teisingumo Teismo vertinimas

26 Nepažeidžiant Direktyvos 89/48 4 straipsnio nuostatų, jos 3 straipsnio pirmosios pastraipos a punktu kiekvienam pareiškėjui, turinčiam „diplomą“ šios direktyvos prasme, leidžiantį jam dirbti pagal reglamentuojamą profesiją valstybėje narėje, suteikiama teisė dirbti pagal tą pačią profesiją bet kurioje kitoje valstybėje narėje.

27 Direktyvos 89/48 1 straipsnio a punkte pateikta „diplomo“ sąvoka suteikia tam tikras išlygas dėl šios direktyvos taikymo trečiosiose valstybėse įgytoms kvalifikacijoms.

28 Atvirkščiai, nei Direktyvos 89/48 1 straipsnio a punktas, nei jokia kita šios direktyvos nuostata nenumato kokio nors apribojimo dėl valstybės narės, kurioje pareiškėjas turi būti įgijęs savo profesinę kvalifikaciją. Iš tikrųjų iš minėto 1 straipsnio a punkto pirmosios pastraipos aiškiai matyti, kad pakanka, jog mokymas ir išsilavinimas būtų

įgytas „iš esmės Bendrijoje“. Jau buvo nuspręsta, kad ši sąvoka apima tiek išsilavinimą, visiškai įgytą valstybėje narėje, kuri išdavė aptariamą išsilavinimą patvirtinantį pažymėjimą, tiek išsilavinimą, iš dalies ar visiškai įgytą kitoje valstybėje narėje (2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Beuttenmüller*, C-102/02, Rink. p. I-5405, 41 punktas).

29 Be to, joks pagrindas negali pateisinti tokio apribojimo, nes siekiant nuspręsti, ar taikoma Direktyva 89/48, pagrindinis klausimas yra tai, ar pareiškėjas turi teisę dirbti pagal reglamentuojamą profesiją valstybėje narėje. Pagal šia direktyva įtvirtintą sistemą diplomas pripažįstamas ne atsižvelgiant į juo patvirtinto mokymo ir lavinimo vertę, bet dėl to, kad valstybėje narėje, kurioje buvo išduotas ar pripažintas, jis suteikia teisę pradėti dirbti pagal reglamentuojamą profesiją. Todėl kitoje valstybėje narėje įgyto išsilavinimo trukmės ar turinio skirtumai, palyginti su mokymu ir išsilavinimu priimančiojoje valstybėje narėje, nėra pakankami pateisinti atsisakymą pripažinti atitinkamą profesinę kvalifikaciją. Jeigu šie skirtumai yra esminiai, jais galima pateisinti nebent priimančiosios valstybės narės reikalavimą pareiškėjui įvykdyti vieną ar kitą kompensavimo priemonę pagal minėtos direktyvos 4 straipsnį (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Beuttenmülle* 52 punktą ir 2006 m. sausio 19 d. Sprendimo *Colegio*, C-330/03, Rink. p. I-801, 19 punktą).

30 Iš tikrųjų Direktyvoje 89/48 numatyta bendroji aukštojo mokslo diplomų pripažinimo sistema yra pagrįsta valstybių narių tarpusavio pasitikėjimu jų suteikiamomis profesinėmis kvalifikacijomis. Ši sistema iš esmės įtvirtina prezumpciją, pagal kurią pareiškėjo, turinčio teisę dirbti pagal reglamentuojamą profesiją vienoje valstybėje narėje, kvalifikacijos pakanka, kad jis galėtų dirbti pagal tą pačią profesiją kitose valstybėse narėse.

31 Šiai sistemai, kuria nėra suderinamas mokymas ir lavinimas, suteikiantis teisę pradėti dirbti pagal reglamentuojamas profesijas, būdinga tai, kad tik kompetentingos institucijos, išduodančios diplomus, suteikiančius teisę pradėti dirbti pagal minėtas profesijas, atsižvelgdamos į pagal jų profesinio mokymo ir lavinimo sistemą taikytinas

normas, turi patikrinti, ar įvykdytos jų išdavimo sąlygos. Šiuo atžvilgiu galima pažymėti, kad Direktyvos 89/48 8 straipsnio 1 dalimi priimančioji valstybė narė aiškiai įpareigojama bet kuriuo atveju priimti kitų valstybių narių kompetentingų institucijų išduotus pažymėjimus ir dokumentus kaip įrodymus, kad diplomo pripažinimo sąlygos yra patenkintos. Todėl priimančioji valstybė narė negali nagrinėti pagrindo, kuriuo remiantis tokie dokumentai buvo išduoti, nes turi galimybę kontroliuoti Direktyvos 89/48 1 straipsnio a punkte nustatytas sąlygas, kurios, atsižvelgus į minėtų dokumentų tekstą, neatrodo jau įvykdytos.

32 Todėl taip pat tik atsižvelgiant į valstybės narės, kuriai priklauso diplomą išduodanti kompetentinga institucija, pagal profesinio mokymo ir lavinimo sistemą taikytinas normas reikia vertinti, ar mokslo įstaiga, kurioje mokėsi diplomą turintis asmuo, yra „universitetas, ar aukštojo mokslo įstaiga“, ar „kita panašaus lygio įstaiga“ Direktyvos 89/48 1 straipsnio a punkto pirmosios pastraipos antros įtraukos prasme.

33 Šiuo klausimu Graikijos Respublikos ginamas požiūris, kad reikia taikyti valstybės narės, kurioje buvo mokomasi, priimtas normas, faktiškai priverstų diplomus išduodančias kompetentingas institucijas skirtingai vertinti lygiavertį mokymą ir lavinimą baigusius suinteresuotuosius asmenis pagal tai, kokioje valstybėje narėje jie mokėsi.

34 Be to, reikia pažymėti, kad pagal patį Direktyvos 89/48 tekstą išsilavinimas nebūtinai turi būti įgytas universitete ar aukštojo mokslo įstaigoje. Iš tikrųjų pagal šios direktyvos 1 straipsnio a punkto antrą įtrauką pakanka, kad tai būtų „kita panašaus lygio įstaiga“. Todėl šia nuostata įtvirtinta sąlyga nesiekiama užtikrinti, kad mokslo įstaiga atitiktų formalias sąlygas, susijusias su savo statusu; ji iš esmės grindžiama mokymo ir lavinimo lygiu. Ši sąlyga yra glaudžiai susijusi su išduoto diplomo požymiais. Todėl vertinti šiuo

atžvilgiu turi diplomą išduodanti kompetentinga institucija, privalanti užtikrinti, jog diplomas išduodamas tik asmenims, pakankamai kvalifikuotiems dirbti pagal reglamentuojamą profesiją, kurios atžvilgiu jis suteikia teisę pradėti dirbti.

35 Iš išdėstytų argumentų matyti, jog Direktyvos 89/48 1 straipsnio a punktą ir 3 straipsnį reikia aiškinti taip, kad priimančioji valstybė narė, nepažeisdama šios direktyvos 4 straipsnio taikymo, privalo pripažinti kitos valstybės narės institucijos išduotą diplomą, net jeigu šis diplomas patvirtina visiškai ar iš dalies priimančioje valstybėje narėje įgytą išsilavinimą, kuris pagal pastarosios valstybės teisės aktus nepripažįstamas aukštuoju mokslu.

36 Reikia pridurti, kad toks aiškinimas nepaneigia Graikijos Respublikos atsakomybės už mokslo turinį ir švietimo sistemos organizavimą.

37 Pirmiausia šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad Direktyva 89/48 susijusi ne su akademinio mokymo ir lavinimo diplomų pripažinimu; ji skirta tik profesinėms kvalifikacijoms, leidžiančioms pradėti dirbti pagal reglamentuojamas profesijas.

38 Be to, priešingai nei su specifinėmis profesijomis susijusiomis sektorinėmis direktyvomis, Direktyva 89/48 nesiekiama suderinti teisės pradėti dirbti ar darbo pagal įvairias profesijas, kurioms ji taikoma, sąlygų. Todėl valstybėms narėms paliekama kompetencija nustatyti minėtas sąlygas neperžengiant Bendrijos teisės apibrėžtų ribų (2006 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Price*, C-149/05, Rink. p. I-7691, 54 punktas).

39 Galiausiai Direktyva 89/48 įtvirtintas pripažinimo metodas nelemia to, kad aptariami diplomai ir profesinės kvalifikacijos pripažįstamos automatiškai ir besąlygiškai. Iš tikrųjų šios direktyvos 4 straipsnis aiškiai leidžia nustatyti kompensacines priemones, jeigu paaiškėja, kad pareiškėjo įgyto išsilavinimo trukmė ir turinys skiriasi nuo Graikijoje reikalaujamo mokymo ir išsilavinimo.

40 Be to, kadangi kitų valstybių narių kompetentingos institucijos diplomus išduoda atsižvelgdamos tik į pagal atitinkamas jų profesinio mokymo ir lavinimo sistemas taikytinas normas, diplomai, patvirtinantys mokymą ir lavinimą pagal patvirtinimo susitarimus, vadovaujantis Direktyva 89/48, nepriklauso Graikijos švietimo sistemai. Todėl tikslui užtikrinti aukštą Graikijos universitetinio mokymo ir lavinimo lygį nekenkia toks mokymas ir lavinimas, kurių kokybę turi užtikrinti kitų valstybių narių kompetentingos institucijos, išduodančios minėtą mokymą ir lavinimą patvirtinančius diplomus.

41 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad pirmasis Komisijos kaltinimas yra pagrįstas.

Dėl antrojo kaltinimo, susijusio su tuo, kad negalima pasirinkti skirtingų kompensacinių priemonių

42 Dekreto 165/2000 5 straipsnio 1 dalies b punkto bb papunktyje numatytas principas, pagal kurį, kai pareiškėjui reikia taikyti kompensacines priemones, jis gali pasirinkti

adaptacijos laikotarpį arba kvalifikacinį egzaminą ar testą. Toje pačioje nuostatoje yra leidimas nukrypti nuo šio principo, kuris išdėstytas taip:

„Ši galimybė pasirinkti netaikoma profesijoms, pagal kurias dirbant reikia labai gerai išmanyti nacionalinę teisę ir kuriose konsultavimas ir (arba) pagalbos nacionalinės teisės klausimais teikimas yra svarbus ir nuolatinis profesinės veiklos baras, nei visoms kitoms profesijoms, kurias reglamentuoja įvairios specialiosios nuostatos.“

43 Komisijos teigimu, ši nuostata prieštarauja Direktyvos 89/48 4 straipsnio 1 dalies b punkto trečiajai pastraipai ir 10 straipsniui tiek, kiek ja nukrypstama nuo principo, pagal kurį kompensacines priemones turi pasirinkti pareiškėjas, ne tik, kiek tai susiję su profesijomis, kurioms reikia išmanyti nacionalinę teisę, bet taip pat „visoms kitoms profesijoms, kurias reglamentuoja įvairios specialiosios nuostatos“.

44 Reikia konstatuoti, kad antrasis kaltinimas, kuriuo remiasi Komisija, yra pagrįstas dėl pirmiau jos nurodytos priežasties.

45 Beje, Graikijos Respublika pripažįsta, kad šis kaltinimas pagrįstas, ir nurodo, kad ginčijama nuostata yra dėl „teisės aktų leidybos klaidos“. Ji nurodo, kad vyksta Prezidento dekreto, kuriuo išbraukiama aptariama sakinio dalis, priėmimo procesas.

Dėl trečiojo kaltinimo, susijusio su „Saeitte“ kompetencija

46 Pagal Dekreto 165/2000 10 straipsnio 1 dalies b punkto aa ir bb papunkčius *Saeitte* buvo pavesti šie įgaliojimai:

„įvertinti kiekvieną klausimą, turintį lemiamos reikšmės pripažįstant profesinį lygiavertiškumą, ir ypač klausimą:

aa) ar mokslo įstaiga, kurioje pareiškėjas įgijo savo profesinį išsilavinimą, priklauso aukštajam mokslui;

bb) ar pareiškėjas turi reikalaujamos profesinės patirties tuo atveju, kai mokymas ir lavinimas yra trumpesnis bent jau vieneriais metais nei Graikijos reikalaujamas norint dirbti pagal tą pačią profesiją.“

47 Komisijos teigimu, pirmiau nurodyta nuostata prieštarauja Direktyvos 89/48 8 straipsnio 1 daliai, nes ji suteikia priimančiosios valstybės narės institucijai kompetenciją tikrinti fakto klausimus, kurie pagal 8 straipsnio 1 dalį yra galutinai įrodomi kilmės valstybės narės kompetentingų institucijų išduotais pažymėjimais ir dokumentais.

48 Reikia konstatuoti, kad trečiasis kaltinimas, kuriuo remiasi Komisija, yra pagrįstas dėl pirmiau jos nurodytos priežasties.

49 Beje, Graikijos Respublika pripažįsta, kad šis kaltinimas pagrįstas, ir nurodo, kad vyksta Prezidento dekreto, kuriuo panaikinami Dekreto 165/2000 10 straipsnio 1 dalies b punkto aa ir bb papunkčiai, priėmimo procesas.

Dėl penktojo kaltinimo, susijusio su tuo, kad nepripažįstami viešajame sektoriuje įdarbintų asmenų diplomai

50 Ieškinio reikalavimų ketvirtoje įtraukoje Komisija nurodė penktąjį kaltinimą, susijusį su viešajame sektoriuje įdarbintų asmenų darbo užmokesčio kilimu ir karjera.

51 Komisijos teigimu, *Saeitte* ir įvairių Graikijos viešojo sektoriaus tarnybų administracinė praktika prieštarauja Direktyvos 89/48 3 straipsniui, nes ji atima iš viešajame sektoriuje dirbančių asmenų, turinčių diplomus šios direktyvos prasme, galimybę, kad būtų pripažintas jų oficialią kvalifikaciją įrodančių dokumentų profesinis lygiavertiškumas, siekiant būti paskirtam į aukštesnes pareigas ar gauti didesnį atlyginimą ir dėl to – galimybę dirbti pagal savo profesiją tapačiomis sąlygomis kaip ir nacionalinius diplomus turintys asmenys.

52 Graikijos Respublika ginčija šiuos teiginius. Triplike ji tvirtina, kad iš Įstatymo 2683/1999 (FEK A'19) išplaukiančios viešosios tarnybos kodekso nuostatos suteikia asmenims, įdarbintiems įsigaliojus Dekretui 165/2000, ir manantiems, kad jie buvo klaidingai paskirti į tam tikrą pareigūno kategoriją, galimybę prašyti juos perskirti į aukštesnio lygio pareigas su sąlyga, kad jie atitinka galiojančiose nuostatose numatytas sąlygas.

53 Atsakydama į Teisingumo Teismo užduotą klausimą Graikijos Respublika nurodė, kad teisė būti perskirtam taikoma asmenims, įdarbintiems tiek prieš įsigaliojant Dekretui 165/2000, tiek jam įsigaliojus.

54 Šiuo klausimu Graikijos Respublikos cituoto viešosios tarnybos kodekso 70 straipsnio 1 ir 2 dalys suformuluotos taip:

„Perskyrimas į aukštesnės kategorijos pareigas

1. Pareigūno prašymu, jis gali būti perkeltas į toje pačioje ministerijoje arba tame pačiame viešosios teisės reglamentuojamame juridiniame asmenyje esančias laisvas aukštesnės kategorijos pareigas. Pareigūnas turi įvykdyti formalias ir materialias sąlygas, kurios reikalaujamos norint užimti pareigas, į kurias jis perskiriamas. Pareigūnas stažuotojas negali būti perskirtas.

2. Pareigūnai, kurie pateikdami prašymą juos įdarbinti atitiko formalias įdarbinimo į aukštesnės kategorijos pareigas sąlygas, negali būti perskirti nepraėjus aštuoneriems metams nuo jų įdarbinimo."

55 Per posėdį Komisija tvirtino, kad ši nuostata neužtikrina reikalingo teisinio saugumo suinteresuotiesiems asmenims, kurie prieš įsigaliojant Dekretui 165/2000 buvo įdarbinti į žemesnį lygį, palyginti su tuo, į kurį jie turėtų teisę, jeigu jų diplomai būtų pripažinti pagal Direktyvos 89/48 3 straipsnį. Šiuo atžvilgiu Komisija konkrečiai pažymėjo, kad pagal viešosios tarnybos kodekso 70 straipsnio 2 dalį pareigūnas, kuris buvo klaidingai paskirtas į tam tikrą lygį, turi laukti aštuonerius metus nuo įdarbinimo, kad galėtų būti perskirtas į aukštesnės kategorijos pareigas.

56 Be to, atsakydama į Teisingumo Teismo per posėdį užduotą klausimą, Graikijos vyriausybė patvirtino, kad pagal viešosios tarnybos kodekso 70 straipsnio 1 dalies tekstą klaidingai paskirti asmenys gali prašyti juos perskirti tik tada, kai toje pačioje ministerijoje arba toje pačioje viešosios teisės reglamentuojamoje organizacijoje, veikiančioje kaip juridinis asmuo, atsilaisvina aukštesnės kategorijos pareigos.

57 Šiais klausimais Graikijos Respublika per posėdį pareiškė, kad ji „įsipareigoja visus prašymus perskirti išnagrinėti kuo geriausiomis sąlygomis“ ir kad visuomet stengiasi perskirti asmenis, kurių atžvilgiu pagal Bendrijos teisę tai turi būti padaryta. Kalbant apie viešosios tarnybos kodekso 70 straipsnio 2 dalį, ši nuostata susijusi tik su asmenimis, kurie nuo pat pradžių dėl administracijos klaidos nebuvo paskirti į lygį, į kurį galėjo tikėtis. Beje, Graikijos Respublika nurodė, kad ji pasirengusi asmenų, kurie nebuvo įdarbinti į tokį lygį dėl to, kad Direktyva 89/48 į nacionalinės teisės sistemą buvo perkelta pavėluotai, padėtį ištaisyti atgaline data.

58 Reikia priminti, kad direktyvos nuostatos turi būti įgyvendinamos neginčijamai privalomai, konkrečiai, tiksliai ir aiškiai, kad būtų patenkinamas teisinio saugumo reikalavimas. Šiuo atžvilgiu nepriimtini paprasti pareiškimai, kaip antai per posėdį pateikti Graikijos Respublikos, dėl kurių, esant aiškioms viešosios tarnybos kodekso nuostatoms, teisės subjektams išlieka netikrumas dėl jų teisių ir pareigų Bendrijos teisės reglamentuojamoje srityje apimties (šiuo klausimu žr., be kita ko, 1994 m. kovo 24 d. Sprendimo *Komisija prieš Belgiją*, C-80/92, Rink. p. I-1019, 20 punktą; 1995 m. spalio 26 d. Sprendimo *Komisija prieš Liuksemburgą*, C-151/94, Rink. p. I-3685, 18 punktą ir 2003 m. vasario 27 d. Sprendimo *Komisija prieš Belgiją*, C-415/01, Rink. p. I-2081, 21 punktą).

59 Todėl reikia konstatuoti, kad penktasis kaltinimas, kuriuo remiasi Komisija, yra pagrįstas tiek, kiek jis susijęs su tuo, kad Graikijos Respublika viešajame sektoriuje neleidžia perskirti į aukštesnį lygį asmenų, kurie buvo įdarbinti į žemesnį lygį nei tą, į kurį galėjo tikėtis, jeigu jų diplomus būtų pripažinusi kompetentinga institucija pagal Direktyvos 89/48 3 straipsnį.

Dėl šeštojo kaltinimo, susijusio su įrašymo į Graikijos technikos rūmus taisyklėmis

60 Ieškinio reikalavimų ketvirtoje įtraukoje Komisija taip pat iškėlė šeštąjį kaltinimą, susijusį su įrašymo į Graikijos technikos rūmus (*Techniko Epimelitirio Ellados*, toliau – TEE) taisyklėmis.

61 Graikijoje inžinieriaus profesija yra reglamentuojama profesija, pagal kurią gali dirbti tik TEE nariai. Šie rūmai yra viešosios teisės reglamentuojamas juridinis asmuo, kontroliuojamas Viešųjų darbų ministerijos, ir buvo įkurti 1926 m. lapkričio 27 d. bei gruodžio 14 d. Prezidento dekretu, kodifikuojančiu nuostatas ir tekstus, susijusius su TEE sudarymu (FEK A' 430), iš dalies pakeistu Įstatymu 1486/1984 (FEK A' 161), ir 1991 m. lapkričio 30 d. bei gruodžio 12 d. Prezidento dekretu 512/1991 (FEK A' 190).

62 Įstatymo 1486/1984 4 straipsnio 3 dalis, be kita ko, numato, kad TEE organizuoja egzaminus, pagal galiojančias nuostatas suteikia leidimus dirbti pagal inžinieriaus profesiją ir tvarko inžinierių registrą.

63 1984 m. rugsėjo 14 d. Viešųjų darbų ministro ir Nacionalinio švietimo bei kultų ministro nutarimu ED 5/4/3399 (FEK B' 713) (toliau – Ministerijų nutarimas) buvo apibrėžta TEE suteikiamo leidimo dirbti pagal inžinieriaus profesiją išdavimo procedūra. Šio Ministerijų nutarimo vienintelio straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyta:

„1. Leidimą dirbti pagal profesiją TEE išduoda nacionalinių aukštųjų mokyklų diplomus turintiems inžinieriams bei inžinieriams, turintiems užsienyje įsteigtų lygiaverčių mokyklų diplomus, išlaikiusiems egzaminą žodžiu.

2. Suinteresuotieji asmenys TEE turi pateikti šiuos pagrindžiančius dokumentus:

<…>

d) (diplomuotieji užsienyje): pateikto diplomo atitikties pažymėjimą, išduotą užsienio diplomų pripažinimo tarpuniversitetinio centro (*Diapanepistimiako Kentro Anagnoriseos Titlon Spoudon tis Allodapis*, toliau – *Dikatsa*);

<…>“

Šalių argumentai

64 Komisijos teigimu, TEE, įrašydamas į savo registrus kitoje valstybėje narėje kvalifikuotus ir turinčius diplomą Direktyvos 89/48 prasme inžinierius, reikalauja, pirma, laimėti konkursą ir, antra, pateikti *Dikatsa* išduotą šio diplomo atitikties pažymėjimą. Šiuo atžvilgiu ji remiasi Ministerijų nutarimo ED 5/4/3399 tekstu ir nurodo skundus, pagal kuriuos dešimtys prašymų įrašyti į TEE lieka neatsakyti.

65 Tokie reikalavimai, Komisijos teigimu, prieštarauja Direktyvos 89/48 7 straipsnio 3 daliai, nes pagal šią nuostatą asociacija ar organizacija narystę gali sieti su tam tikrais kvalifikacijos reikalavimais tik šioje direktyvoje, pirmiausia jos 3 ir 4 straipsniuose, numatytomis sąlygomis.

66 Graikijos Respublika aiškiai pripažįsta, kad TEE negali įrašydamas į savo registrus diplomą Direktyvos 89/48 prasme turinčius inžinierius reikalauti jų laimėti konkursą arba pateikti *Dikatsa* išduotą pažymėjimą. Kadangi *Saeitte*, kuri vienintelė turi kompetenciją šiuo klausimu, pripažino aptariamą diplomą, TEE privalo suinteresuotąjį asmenį savo iniciatyva įrašyti į registrus.

67 Tačiau Graikijos Respublika kaltinimą, kuriuo remiasi Komisija, ginčija faktiniu požiūriu. TEE praktika pasikeitė priėmus Dekretą 165/2000, ir suinteresuotieji asmenys nuo to laiko įrašomi automatiškai, remiantis *Saeitte* pripažintu diplomu.

68 Ministerijų nutarimas ED 5/4/3399 netaikomas į Direktyvos 89/48 taikymo sritį patenkančius ir pagal Dekretą 165/2000 pripažintus diplomus turintiems asmenims. Aptariami konkursai yra susiję tik su kitų kategorijų pareiškėjais, norinčiais Graikijoje pradėti dirbti pagal inžinieriaus profesiją. Į Direktyvos 89/48 taikymo sritį patenkančius diplomus turintys asmenys pripažįstami pagal Dekretą 165/2000 ir todėl neturi dalyvauti konkurse. Vadinasi, vien tai, kad pranešime apie konkursą aiškiai neminimi tokius diplomus turintys asmenys, negali pažeisti Direktyvos 89/48. Triplike Graikijos Respublika priduria, kad TEE ketina pakeisti pranešimą apie konkursą, kad neliktų jokių abejonių.

69 Kalbėdama apie Komisijos gautus skundus, Graikijos Respublika pabrėžia, kad kiekvienas atvejis yra individualus, be to, ji išvardija šešis konkrečius atvejus, kuomet TEE nedelsdamas reagavo į prašymus ir suinteresuotuosius asmenis įrašė į savo registrą.

70 Komisija atsikerta, kad Ministerijų nutarimo ED 5/4/3399 1 straipsnis daro bendrą nuorodą į „aukštųjų mokyklų diplomus turinčius inžinierius bei inžinierius, turinčius užsienio lygiaverčių mokyklų diplomus“, nedarydamas jokio skirtumo pagal tai, ar aptariami diplomai pripažinti, ar ne pagal Dekretą 165/2000. Net jeigu TEE praktika pasikeitė, dabartinė situacija darbuotojams migrantams sukelia teisinį nesaugumą.

Teisingumo Teismo vertinimas

71 Kaip pripažįsta Graikijos Respublika, ir kaip, beje, išplaukia iš teismo praktikos, TEE negali įrašydamas į savo registrus diplomą Direktyvos 89/48 prasme turinčius inžinierius reikalauti jų laimėti konkursą arba pateikti *Dikatsa* išduotą pažymėjimą (šiuo klausimu žr. 2005 m. liepos 14 d. Sprendimo *Peros*, C-141/04, Rink. p. I-7163, 35 ir 39 punktus). Tokie reikalavimai prieštarauja Direktyvos 89/48 3 straipsnio pirmosios pastraipos a punktui.

72 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad Komisija savo kaltinimą šiuo klausimu grindžia vien tos pačios direktyvos 7 straipsnio 3 dalimi.

73 Minėta 7 straipsnio 3 dalis taikoma tik priimančiojoje valstybėje narėje Direktyvos 89/48 1 straipsnio d punkto antrojoje pastraipoje nurodytos asociacijos arba organizacijos reglamentuojamoms profesijoms.

74 Šiuo atžvilgiu reikia konstatuoti, kad profesinės veiklos rūšims, už kurias atsakingi TEE, taikoma ne Direktyvos 89/48 1 straipsnio d punkto antroji pastraipa, o šio 1 straipsnio d punkto pirmoji pastraipa. Iš tikrųjų Graikijoje, norint pradėti dirbti ir toliau dirbti pagal inžinieriaus profesiją, teisės aktų nuostatomis tiesiogiai reikalaujama turėti diplomą.

75 Tokiomis aplinkybėmis Komisijos iškeltas šeštasis kaltinimas nepagrįstas, nes jis grindžiamas tik šiai bylai netaikoma Direktyvos 89/48 nuostata. Todėl reikia atmesti šeštąjį kaltinimą, kuriuo remiasi Komisija.

76 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad Graikijos Respublika,

— nepripažindama diplomų, kuriuos išdavė kompetentingos kitos valstybės narės institucijos po mokymo ar lavinimo pagal patvirtinimo susitarimą,

— numatydama kompensacinių priemonių taikymą didesniam skaičiui atvejų, nei leidžia Direktyva 89/48,

— suteikdama *Saeitte* kompetenciją išnagrinėti, ar „profesinė įstaiga, kurioje pareiškėjas įgijo išsilavinimą, yra aukštojo mokslo įstaiga“ ir kiek „pareiškėjas turi būtinos profesinės patirties tuo atveju, jei mokymo ir lavinimo trukmė yra bent

vieneriais metais trumpesnė nei reikalaujama Graikijoje norint dirbti pagal tą pačią profesiją“, ir

— viešajame sektoriuje neleisdama perskirti į aukštesnį lygį asmenų, kurie buvo įdarbinti į žemesnį lygį nei tą, į kurį galėjo tikėtis, jeigu jų diplomai būtų buvę pripažinti pagal Direktyvos 89/48 3 straipsnį,

neįvykdė įsipareigojimų pagal Direktyvos 89/48 1, 3, 4, 8 ir 10 straipsnius.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

77 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 3 dalį, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, Teisingumo Teismas gali paskirstyti bylinėjimosi išlaidas šalims. Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 5 dalį šaliai, kuri atsisako ieškinio, nurodoma padengti išlaidas, jei kita šalis to reikalavo. Tokiomis aplinkybėmis iš Graikijos Respublikos reikia priteisti du trečdalius Komijos išlaidų ir nuspręsti, kad dėl likusios ieškinio dalies kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1. Graikijos Respublika,

— **nepripažindama diplomų, kuriuos išdavė kompetentingos kitos valstybės narės institucijos po mokymo ar lavinimo pagal patvirtinimo susitarimą, numatantį, jog Graikijos Respublikoje privataus subjekto suteiktą mokymą ir lavinimą patvirtina minėtos institucijos,**

— **numatydama kompensacinių priemonių taikymą didesniam skaičiui atvejų, nei leidžia 1988 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyva 89/48/EEB dėl bendrosios aukštojo mokslo diplomų, išduotų po bent trejų metų profesinio mokymo ir lavinimo, pripažinimo sistemos, iš dalies pakeista 2001 m. gegužės 14 d. Tarybos ir Europos Parlamento direktyva 2001/19/EB,**

— **suteikdama Aukštojo mokslo diplomų profesinio lygiavertiškumo pripažinimo tarybai kompetenciją išnagrinėti, ar „profesinė įstaiga, kurioje pareiškėjas įgijo išsilavinimą, yra aukštojo mokslo įstaiga“ ir kiek „pareiškėjas turi būtinos profesinės patirties tuo atveju, jei mokymo ir lavinimo trukmė yra bent vieneriais metais trumpesnė nei reikalaujama Graikijoje norint dirbti pagal tą pačią profesiją“, ir**

— **viešajame sektoriuje neleisdama perskirti į aukštesnį lygį asmenų, kurie buvo įdarbinti į žemesnį lygį nei tą, į kurį galėjo tikėtis, jeigu jų diplomai būtų buvę pripažinti pagal Direktyvos 89/48, iš dalies pakeistos Direktyva 2001/19, 3 straipsnį,**

neįvykdė įsipareigojimų pagal Direktyvos 89/48, iš dalies pakeistos Direktyva 2001/19, 1, 3, 4, 8 ir 10 straipsnius.

2. Atmesti likusią ieškinio dalį.

3. Graikijos Respublika padengia du trečdalius Europos Bendrijų Komisijos išlaidų ir savo bylinėjimosi išlaidas.

4. Europos Bendrijų Komisija padengia vieną trečdalį savo bylinėjimosi išlaidų.

Parašai.